

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 142/11
Люксембург, 21 декември 2011 г.

Решение по дело C-495/10
Centre hospitalier universitaire de Besançon/Thomas Dutrueux, Caisse
primaire d'assurance maladie du Jura

Отговорността на обществено здравно заведение в качеството му на доставчик на услуги не попада в приложното поле на Директивата относно отговорността за дефектни стоки

При това положение Директивата не пречи на държавите членки да установят режим, съгласно който такова заведение трябва да поправи, дори и при липсата на вина от негова страна, вредите, претърпени от негов пациент поради неизправност на стока, използвана при предоставянето на грижи

Директивата относно отговорността за дефектни стоки¹ въвежда принцип на невиновна отговорност, съгласно който производителят носи отговорност за вредите, причинени от дефект на неговата стока. В случаите, когато производителят не може да бъде идентифициран, всеки доставчик на стоката се счита за неин производител, освен ако в рамките на разумен срок от време не информира увредените лица за самоличността на производителя или за лицето, което му е доставило стоката. Що се отнася до внесените в Съюза стоки, вносителят носи отговорност на същото основание както производителят.

Установеният с директивата режим на гражданска отговорност отговаря на целта за осигуряване на ненарушена конкуренция между икономическите оператори, за улесняване на свободното движение на стоки и за избягване на различията в нивото на защита на потребителите.

Освен това директивата не засяга правата на увредените лица, които те могат да имат на основание правото на договорна или извъндоговорна отговорност или на основание на даден специален режим, съществуващ към момента на нотифициране на директивата.

Във френското право отговорността на обществените здравни заведения по отношение на техните пациенти се урежда по-специално от принципа от съдебната практика, изведен от Conseil d'État (Франция), съгласно който общественото здравно заведение трябва да поправи, дори при липса на вина от негова страна, вредите, претърпени от пациент поради неизправност на оборудване или стока, използвани при предоставянето на грижи.

В случая г-н Dutrueux, който по това време е на 13 години, е пострадал от изгаряния по време на хирургическа операция, извършена през 2000 г. в Университетския болничен център (УБЦ) на Безансон (Франция). Тези изгаряния са причинени от подгряващ матрак, върху който той е бил настанен и чиято система за регулиране на температурата е била дефектна. УБЦ на Безансон е осъден да поправи така причинената вреда и да изплати на увреденото лице 9 000 EUR и близо 5 970 EUR на Здравноосигурителната каса (ЗОК) на департамента Jura. УБЦ обжалва решението пред Conseil d'État като твърди, че от директивата, както е транспонирана във френското право, следва, че единствено производителят на матрака трябва да носи отговорност, щом като той е бил надлежно установен.

¹ Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока (ОВ L 210, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183).

Сезираният като последна инстанция с този спор Conseil d'État поставя въпрос на Съда относно тълкуването на директивата, а именно дали френският режим на невиновна отговорност на обществените здравни заведения може да съществува едновременно с режима на отговорност на производителя, който тази директива въвежда.

С постановеното днес решение Съдът напомня, че директивата обхваща само отговорността на производителя или евентуално на вносителя или на доставчика на дефектната стока. Директивата не е предназначена да хармонизира изчерпателно областта на отговорността за дефектни стоки извън своето приложно поле.

Следователно отговорността, която може да носи ползвател, който — както УБЦ на Безансон — в рамките на предоставянето на грижи за даден пациент използва придобита преди това стока или оборудване, като например подгрыващ матрак, не попада в приложното поле на директивата. Всъщност такъв ползвател не може да бъде разглеждан като участник в производствената и търговска верига на съответната стока, нито може да бъде квалифициран като доставчик на тази стока.

Освен това самото едновременно съществуване на установения от директивата режим на отговорност на производителя и на национален режим, който предвижда невиновна отговорност на доставчика на услуги, не може да засегне нито ефективността на посочения режим на отговорност на производителя, нито целите, преследвани от законодателя на Съюза посредством този режим.

В това отношение Съдът обаче уточнява, че отговорността на доставчика на услуги не трябва да накърнява създадения с директивата режим. Всъщност прилагането на националните норми не може да засяга полезното действие на директивата. В този смисъл трябва да се запази възможността да се ангажира отговорността на производителя, когато са налице условията за такава отговорност. Поради това доставчикът на услугите трябва да разполага с правен механизъм — какъвто е предвиденият от френското законодателство иск за обезщетение — позволяващ да се ангажира отговорността на производителя.

На последно място, продължава Съдът, евентуалната невиновна отговорност на доставчика на услуги, която е възможно да се добави към отговорността на производителя, както произтича от директивата, може да допринесе за засилване на защитата на потребителя.

Поради това отговорът на Съда е, че отговорността на доставчик на услуги, който при предоставянето на услуги каквито са грижите, положени в болнично заведение, използва дефектно оборудване или дефектни стоки, които не са произведени от него, и поради това причини вреди на получателя на услугата, не попада в приложното поле на директивата. Следователно директивата допуска дадена държава членка да установи режим, предвиждащ отговорността на такъв доставчик по отношение на така причинените вреди дори при липса на негова вина, при условие увреденото лице и/или този доставчик да запази възможността да ангажира отговорността на производителя на основание на директивата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106